

Denkfouten.

Na de tijd genomen te hebben om de noodkreet 'achter het document' tot zich te laten doordringen heeft het Appel Kerk en Israel een in het Engels vertaalde versie van een eerder gepubliceerd 'Antwoord' toegestuurd aan Father Jamal Khader met een afschrift naar Sabeel en de Vrienden van Sabeel in Nederland.

Ik wil niet op elk onbegrip in het 'Antwoord' ingaan, zoals

- dat Israel zich slechts door een muur van 'die wereld' afgrenst.
- dat een gang naar de onafhankelijke rechter een middel zou zijn om gerechtigheid te verkrijgen.
- Dat de miljoenen aan concrete hulp iets te maken zouden hebben met gerechtigheid.

Ik wil het er over hebben, dat in deze kring zo vrijmoedig gesproken wordt over 'klassiek theologische denkfouten'.

Het is klaarblijkelijk mogelijk als je de theologen Miskotte en Noordmans maar volgt, verschoond te blijven van denkfouten.

De bijbel is dan een klaar receptenboek, waaruit met de benodigde theologische intelligentie een onomstotelijke waarheid valt te destilleren.

Zo staat vast, dat voor niet-joden geen weg naar JHWH is te vinden.

En ook Jezus is daarvoor geen 'escape'.

Wie zoiets beweert zal toch nog moeten uitleggen, hoe hij omgaat met bij voorbeeld Johannes 14:6, waarin Jezus zegt, dat hij de weg, de waarheid en het leven is en dat niemand bij de Vader kan komen dan door Hem.

Maar is de gedachte, dat met theologische middelen 'de waarheid' kan worden vastgesteld wel Bijbels te verantwoorden? Wijst juist de uitspraak van Jezus, dat Hij de waarheid is, al niet in een andere richting.

En is het niet veeleer Grieks dan joods om te spreken over iets wat de waarheid 'is', i.p.v. een waarheid die 'gedaan moet worden'. En past dan de term 'denkfouten' nog wel of moet eerder het spreken over denkfouten als een denkfout aangemerkt worden.

Graag val ik de opmerking uit het 'Antwoord' bij, dat de Bijbel ons leert dat vernieuwing bij ootmoed begint.

Tenslotte zou het me wat waard zijn indien hoofdstuk 1 van het Kairos document, waar het gaat over de huidige werkelijkheid, eens serieus werd genomen.

Dan kan, wat we verder ook van Israel mogen vinden, de vraag rijzen of we de staat Israel wel in alles moeten ondersteunen wat het onderneemt.

Bert M. Middel